

tilbudt dem uddannelsesmuligheder, som de bare ikke har brugt.

Da jeg på den anden side ikke kan udelukke, at der blandt den restgruppe er optikere, der på forskellig måde har kvalifikationer, der kan betyde, at vi giver dem en chance til, ja, så vil jeg godt i samråd med Sundhedsstyrelsen overveje at indføre en mulighed i loven for en individuel faglig vurdering af restgruppen. Men jeg må understrege, at lovforslaget ikke automatisk skal give alle de ca. 30 optikere en varig autorisation.

Med det forbehold, at jeg for tiden overvejer forskellige modeller i samråd med Sundhedsstyrelsen, som jo sundhedsfagligt må stå inde for, hvad vi gør, kunne man tænke sig følgende: Nedsættelse af et midlertidigt bedømmelses-nævn, som man i 1996 gjorde det ved de kliniske diætister, der kunne tage individuel stilling til, hvad den enkelte optiker manglede af kurser, og så oprette et antal standardiserede kursusforløb, f.eks. i weekenderne, og så afslutte med en eksamen.

Man kunne vel også tænke sig en ordning, hvorefter optikerne selv indstiller sig til nogle særlige offentlige prøver, som så skulle bestå som betingelse for autorisation. Eller en kombination af en nævnsudvælgelse og prøver.

Det afgørende er, at optikerne har de nødvendige faglige kvalifikationer, og det gælder i særlig grad for denne gruppe, at de også må sikres indsigt i de sygdomstilstande i øjet, der begrunder, at der skal ske henvisning til læge.

Men jeg skal samtidig gøre opmærksom på, at sådanne nævn og kurser og prøver koster noget. Og jeg finder det derfor naturligt, at de pågældende optikere som udgangspunkt må dække disse udgifter gennem brugerbetaling.

Som sagt vil jeg gerne medvirke til at finde en løsning, der ser på en nærmere vurdering af restgruppens individuelle kvalifikationer med henblik på en autorisation som optikere, men det må ske under hensyntagen til, at der ikke hermed kan stilles spørgsmål ved optikernes faglighed. Det er jo netop denne faglighed, autorisationslovgivningen tager sigte på.

Jeg vil derfor melde tilbage over for Folketinget med et nærmere forslag til en sådan ordning, og da beslutningsforslagets bemærkninger lægger grænser for, hvilke løsningsmuligheder der kan anvendes, er det regeringens opfattelse, at en vedtagelse af forslaget vil være mere til ulempe frem for til gavn.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Formålet med dagens beslutningsforslag er i og for sig positivt, nemlig at sikre forbrugerne størst mulig tryghed ved at sørge for autorisation til de resterende optikere, der ikke har den grundlæggende teoretiske uddannelse, og hvis midlertidige autorisation nu er udløbet.

Autorisationsordninger gør det lettere for forbrugere at identificere optikere, samtidig med at en autorisation er ensbetydende med, at det offentlige indestår for pågældende optikers uddannelsesmæssige kvalifikationer. Når det er sagt, så kan Socialdemokratiet alligevel ikke støtte forslaget.

Som ministeren også var inde på, fik den omhandlede gruppe allerede i 1994 en midlertidig autorisation, der især havde til formål at sikre, at de optikere, der ikke havde det uddannelsesmæssige forhold i orden, kunne få dette ved at følge særligt tilrettelagte kurser i en 5-årig periode. Problemet var blot, at ingen af optikerne reelt tog imod tilbudet. Årsagerne hertil kan være mange, men det ændrer ikke på det faktum, at vi i dag står med samme problem som for 5 år siden.

Ministeren har af sundhedsfaglige grunde afvist at give autorisation til de omhandlede optikere. Dette er dog ikke ensbetydende med, at de 30 personer lades i stikken. Ministeren har således, kunne vi forstå, tilbudt at gå ind i en nærmere vurdering af restgruppens individuelle kvalifikationer med henblik på en autorisation som optiker.

En række modeller, der skal sikre de omhandlede optikeres faglighed, bør kunne findes, og ministeren, kunne vi også forstå, vil efter første behandling vende tilbage til Sundhedsudvalget med et nærmere forslag til en mulig overgangsordning for restgruppen, og det er vi i Socialdemokratiet tilfredse med.

På den her baggrund kan Socialdemokratiet ikke støtte nærværende beslutningsforslag.

Brian Mikkelsen (KF):

Da den konservative ordfører, fru Henriette Kjær, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes og Det Konservative Folkepartis vegne sige følgende:

Vi er i Det Konservative Folkeparti indstillet på at finde en løsning for de ganske få personer, der ikke i forhold til nuværende lov har opfyldt betingelserne for at få varig autorisation som optikere. Da disse personer har haft virke som optikere i mange år, går vi ud fra, at de er fuldt